

Zamyslenia na týždeň po 22. nedeli po Svätej Trojici 12. 11.

Nedeľa 12. novembra 2017 – 22. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 676, 700

Text: Job 14, 1 – 6

„Ale Ty aj na takého otváraš svoje oko a vedieš ho na súd so sebou.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Rozorvaná duša trpiaceho Jóba sa vyjavuje v básnických obrazoch, ktoré vyjadrujú napätie a vnútorný boj otráveného, trpiaceho človeka. Básnický obraz „človek narodený zo ženy žije krátko, ale je plný vzrušenia“ poeticky opisuje ohraničenosť ľudskej existencie na jednej strane a nesmiernu dynamiku života na druhej strane. Napriek krátkosti života prekypujeme aktivitou, sme plní plánov a nadšenia. Na tom nie je nič zlé. Koľko rozruchu okolo seba človek dokáže vytvoriť, koľko vecí ovplyvniť! Jób pod vplyvom svojho utrpenia túto dynamiku a silu života chápe pesimisticky – len ako banálne vzrušenie. Jób vo svojom utrpení dáva dôraz na vädnutie a zvýrazňuje tento pesimistický moment odumierania a rozkladu. Človeka však prirovnáva ku kvetu. Kvet je majstrovským dielom prírody, jedným z jej najkrajších a najpôvabnejších výtvorov. Odumieranie kvetu nemôže vyprázdniť hodnotu tohto majstrovského diela. Ten kvet tu predsa bol, rozvil sa a svojou krásou potešil mnohých. A keď zvädne, tak na jeho mieste vyrastie iný, ďalší kvet. Napriek našej ohraničenosti, pomínutelnosti a krehkosti, ktorá Jóbovi evokuje ničotnosť, bezvýznamnosť a bezcennosť, sa Boh o nás zaujíma – otvára na nás svoje oko. To je milosť. Boh sa na nás pozerá, vie o mne i o tebe. Hoci by sme Mu nemuseli stáť za pohľad, Hospodín k nám predsa obracia svoj obličaj a sústreďuje na nás svoj pohľad. Sme v Jeho hľadáčkiku, v centre Jeho záujmu. Vedie nás na súd so sebou. Boh bude hodnotiť náš život, a preto ľudský život napriek svojej ohraničenosti musí mať hodnotu a zmysel. Záleží na tom, ako žijeme. Život nie je len hmýrením sa červa či bezduchým, bezcenným vzrušením. Život má cenu – dokonca i v utrpení. Musíme byť pripravení vydať počet zo svojho života. Človek má tendenciu vyhýbať sa Božiemu pohľadu a skrývať pred ním, veď už prví ľudia sa skrývali pred Bohom v raji. Chceme sa vyhnúť skúškam a bolestiam. To všetko nás však formuje a posúva dopredu, bližšie k Bohu. Skúšky prečisťujú našu vieru, upevňujú nášho ducha, spôsobujú rast a zrelosť. Písmo nás uisťuje, že súženie vedie k vytrvalosti, vytrvalosť k osvedčenosti, osvedčenosť k nádeji. Amen.

Modlitba:

Pane, ľudský život je len mihnutím Tvojho oka, zrnkom v piesku, kvapkou v mori večnosti. A predsa si namýšľame, že tu budeme večne. Časnosť zamieňame za večnosť, so skutočnou večnosťou nepočítame. Zabúdame na svoju pomínutelnosť a krehkosť. Daj, Hospodine, Pane náš, aby sme svoje životy žili pod zorným uhlom večnosti, v zodpovednosti a láske, vo vedomí, že raz budeme vydávať počet zo svojej viery. Amen.

PaedDr. Mgr. Jaromír Šuma, námestný farár v CZ ECAV Partizánske